

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/29/2013
Identifikačné číslo spisu:	4013200291
Dátum vydania rozhodnutia:	10.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4013200291.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: T. U., bytom Q. XXXX/X, R. M.I., proti žalovanému: Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Krajský dopravný inšpektorát Nitra, Piesková č. 32), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPZ-NR-KDI-SK-38/2013 zo dňa 7. marca 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/23/2013-38 zo dňa 24. septembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/23/2013-38 zo dňa 24. septembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Nitre napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia č. p.: KRPZ-NR-KDI-SK-38/2013 zo dňa 7. marca 2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 18.1.2013 č. p. ORPZ-NZ-OD12-P-1491/2012, ktorým bol žalobca uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a v zmysle § 22 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona mu uložil sankciu: 1. pokutu vo výške 300 Eur a 2. zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akékoľvek druhu po dobu 24 mesiacov, pričom zákaz platí od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

V dôvodoch rozhodnutia krajský súd uviedol, že na základe žaloby preskúmal správne konanie a

rozhodnutie žalovaného a nezistiac pochybenie žalobu zamietol.

Krajský súd v Nitre v odôvodnení okrem iného uviedol:

Pokiaľ sa žalobca v podanej žalobe domáhal toho, že jeho konanie (vedenie motorového vozidla - traktora bez vodičského oprávnenia skupiny „T a bez vodičského preukazu) vykazovalo znaky krajnej núdze a takto malo byť správnymi orgánmi i posúdené, súd sa s týmto názorom nestotožnil, a to s poukazom na obsah predloženého administratívneho spisu a v ňom sa nachádzajúce výpovede žalobcu, resp. jeho odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Žalobca pri odhalení jeho priestupkov dňa 29. novembra 2012 uviedol, že len chcel zobrať domov pokazený traktor, čo i vlastnoručne podpísal. Na pojednávaní dňa 8. januára 2013 do zápisnice uviedol a taktiež vlastnoručne podpísal, že si chcel obhájiť majetok, pretože traktor sa mu pokazil na poli, kde ho opravoval a nakoľko boli v ňom cenné veci, nemohol ho tam nechať. V podanom odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu žalobca uviedol, že jazdu vykonal na núdzovom podklade, pričom nemal inú možnosť, len z bezpečnostného dôvodu a na základe ochrany jeho majetku, musel stroj doniesť domov. Vychádzajúc z uvedeného je súd toho názoru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aké konkrétne nebezpečenstvo priamo hrozilo jeho majetku (traktoru alebo veciam, ktoré v ňom údajne mal a ktoré ani nešpecifikoval, ani ich hodnotu) a že toto ním tvrdené nebezpečenstvo v danej situácii nemohol odstrániť inak (napr. odstavením traktora na poľnej ceste, pri prvom dome v obci a privolaním pomoci), len porušením predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Posudzovanie splnenia podmienok krajnej núdze, či už správnymi orgánmi, alebo súdom pri súdnom prieskume rozhodnutí prichádza do úvahy až po ustálení, že v konkrétnom prípade bezprostredne hrozilo nebezpečenstvo záujmu chráneného zákonom (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. februára 2010 v konaní pod sp. zn. 6Sžo/94/2009, na ktorý poukazoval žalobca v podanej žalobe). V predmetnej veci však s poukazom na obsah predloženého administratívneho spisu súd dospel k tomu názoru, že konanie žalobcu (vedenie motorového vozidla - traktora bez vodičského oprávnenia skupiny „T" a vodičského preukazu) nemôže obstať ako konanie v krajnej núdzi, nakoľko nebolo preukázané, že by záujmu chráneného zákonom, t. j. majetku žalobcu hrozilo konkrétne nebezpečenstvo, ktoré by žalobca jazdou v rozpore s predpismi o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky musel odstraňovať.

Pri námietke žalobcu v podanej žalobe, že v rozhodnutiach správnych orgánov nie je uvedené, akým konaním sa mal dopustiť priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom týmto konaním mala byť pravdepodobne skutočnosť, že nemal pri sebe vodičský preukaz, ktorý mu bol v minulosti zadržaný, je potrebné poukázať na výrokovú časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 08.01.2013. Z nej jednoznačne vyplýva, že žalobca jazdil bez vodičského oprávnenia a bez vodičského preukazu a týmto konaním porušil § 4 ods. 2, písm. a/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čo je jazda bez vodičského oprávnenia ako i § 4 ods. 1, písm. b/ tohto zákona, čo je jazda bez vodičského preukazu, a bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. c/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, t. j. jazda bez vodičského oprávnenia a podľa § 22 ods. 1, písm. k/ tohto zákona, čo je iné konanie, ako je uvedené v písmenách a/ až j/ tohto zákona, kde patrí i jazda bez vodičského preukazu.

K ďalším námietkam žalobcu (duplicita postihu, neodôvodnenie druhu a výšky sankcie a ďalšie) v podanej žalobe je potrebné uviesť, že žalobca sa jednoznačne dopustil dvoch priestupkov a sankcia (pokuta 300,- eur), mu bola uložená podľa § 22 ods. 2, písm. a/ 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, teda podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný (jazda bez vodičského oprávnenia, t. j. priestupok podľa § 22 ods. 1, písm. c/ tohto zákona, za ktorý možno uložiť pokutu od 300,- do 1.300,- eur, pretože za priestupok podľa § 22 ods. 1, písm. k/ tohto zákona možno uložiť len pokutu do 100,- eur.

Pokiaľ ide o druh a výmeru uloženej sankcie (pokuta 300,- eur a trest zákazu činnosti v trvaní 24 mesiacov), súd je toho názoru, že správny orgán prvého stupňa uložil sankcie na spodnej hranici zákonom stanoveného rozpätia, pričom ich i dostatočne zdôvodnil, a to jednak tým, že ide o porušenie

pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom (jazda bez vodičského oprávnenia), ako i tým, že prihladol na osobu žalobcu, ktorý sa k priestupku priznal, jazdil iba krátky úsek a pod.

S poukazom na uvedené zistenia, vyplývajúce z predloženého administratívneho spisu, krajský súd nemal pochybnosti o tom, že dopravný priestupok kladený žalobcovi za vinu sa stal tak, ako to vyplýva z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a že žalobca sa tohto priestupku dopustil. Žalovaný vo veci rozhodoval dňa 7. marca 2013 na základe odvolania žalobcu, pričom rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 8. januára 2013 potvrdil. I keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odvolanie žalobcu je v značnej miere nezrozumiteľné (na čo žalobca poukázal v podanej žalobe s tým, že nebol vyzvaný na odstránenie rozporov alebo nedostatkov), súd po oboznámení sa s dôvodmi jeho odvolania dospel k tomu názoru, že z podaného odvolania je zrejmé, čo žalobca namietal, s čím nesúhlasil a čo žiadal, a preto nebolo potrebné ho vyzývať na doplnenie odvolania, resp. odstraňovanie väd, i s poukazom na to, že zákon na podanie odvolania neustanovuje žiadne dôvody.

Podľa názoru súdu sa žalovaný v dôvodoch svojho rozhodnutia logicky a vecne správne vysporiadal s jednotlivými námietkami žalobcu v podanom odvolaní. V konaní správnych orgánov súd nezistil také pochybenia, a to ani procesné, z ktorých by bolo možné vyvodit' porušenie práv žalobcu ako účastníka priestupkového konania. Správne orgány dostatočným spôsobom zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver, pričom ich rozhodnutia sú vecne správne a zákonu zodpovedajúce. Taktiež bol dodržaný i procesný postup vo vzťahu k žalobcovi, ktorý bol po skončení objasňovania priestupku riadne predvolaný na ústne pojednávanie, na ktorom mu bolo oznámené, že je obvinený zo spáchania konkrétnych priestupkov, ku ktorým mal možnosť sa vyjadriť, bol oboznámený s podkladmi rozhodnutia a spôsobom ich získania, pričom nemal žiadne námietky ani doplňujúce návrhy, čo potvrdil i svojim podpisom.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd žalobu žalobcu zamietol podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodne podanú, nakoľko nezistil žiadny zo zákonných dôvodov pre zrušenie rozhodnutia žalovaného.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že Krajský súd v Nitre sa v napadnutom rozsudku dostatočne nevysporiadal so žiadnym zo žalobných dôvodov uvedených v podanej žalobe. Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že z hľadiska dodržiavania práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru nie je rozhodujúca klasifikácia protiprávneho konania na správne delikty a trestné delikty vnútroštátnym právnym poriadkom, ale že vo všetkých veciach, ktoré je možné subsumovať pod pojem „veci trestného charakteru“, musí mať osoba, proti ktorej sa vedie konanie, možnosť domôcť sa práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru. Práve z dôvodu významného postavenia práva na spravodlivý proces ako základného práva a princípu, obmedzením ktorého by došlo k ohrozeniu demokratického zriadenia štátu, je čl. 6 aplikovateľný aj na správne konanie, pokiaľ je výsledok správneho sporu rozhodujúci pre občianske práva alebo záväzky, resp. pre majetkové práva účastníkov (napr. rozsudok Couez v. Francúzsko zo dňa 24.08.1998 alebo Benkessiouer v. Francúzsko zo dňa 24. augusta 1996).

Z dikcie § 51 ZoP vyplýva, že na konanie o priestupkoch sa subsidiárne použijú ustanovenia Správneho poriadku, t. j. správny orgán je povinný okrem iného dodržiavať základné zásady správneho konania (§ 3), ustanovenie Správneho poriadku týkajúce sa zisťovania podkladov pre rozhodnutie (§ 32 a nasl.) ako aj ustanovenia upravujúce finálne štádium správneho konania, t.j. vydanie rozhodnutia (§ 46 a nasl.). Jednou zo základných zásad správneho konania je zásada zákonnosti (§ 3 ods. 1), z ktorej vyplýva, že správne orgány sú v konaní a pri rozhodovaní povinné postupovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a v neposlednom rade taktiež v súlade s medzinárodnými zmluvami, ktoré majú v zmysle čl. 7 Ústavy SR prednosť pred zákonmi. Druhou (nie však poslednou) podstatnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, v zmysle ktorej musí rozhodnutie správneho orgánu vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci (zásada

zakotvená v § 3 ods. 4 Správneho poriadku je ďalej premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach, § 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). O spoľahlivo zistenom skutkovom stave veci môžeme hovoriť vtedy, ak sú naplnené dve jeho podstatné náležitosti, a to a) úplnosť zistenia, t.j. povinnosť správneho orgánu vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležité objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci, b) presnosť zistenia, t.j. povinnosť správneho orgánu postupovať tak, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pokiaľ sa odvolací orgán nevysporiada so všetkými námietkami a tvrdeniami žalobcu, resp. s podstatnými námietkami, jeho rozhodnutie je potrebné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Sžo/201/2010). Povinnosťou správneho orgánu je totiž zistiť všetky právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v či prospech svedčia. Z povinnosti správneho orgánu zistiť úplný stav veci tiež vyplýva, že správny orgán nie je viazaný návrhmi účastníkov konania na vykonanie dôkazov (§ 32 ods. 1 správneho poriadku). Stav veci sa musí zistiť súčasne presne, čo znamená, že musí zodpovedať reálnej skutočnosti. Zistenie úplného a presného stavu vecí je základným predpokladom zákonnosti a správnosti rozhodnutia správneho orgánu. Správny orgán je povinný hodnotiť každý dôkaz samostatne a potom všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Výhodnotenie dôkazov musí správny orgán náležite odôvodniť v odôvodnení rozhodnutia (§ 34 ods. 5 a 47 ods. 3 správneho poriadku) (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Sžo/71/2010). V žiadnom prípade nespochybňujeme právomoc správneho orgánu určovať rozsah zisťovaných skutočností, ako aj výber dôkazných prostriedkov, ktorá vyplýva z jeho vrchnostenského postavenia, z vyšetrovacieho princípu, na ktorom je priestupkové konanie založené a taktiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania, to však neznamená, že hodnotenie dôkazov má byť prejavom svojvôle správneho orgánu, práve naopak. Ako vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu SR (viď napr. rozhodnutie sp. zn. 8Sžo 87/2008) správny orgán môže pristúpiť k hodnoteniu dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov len potom, ak vykonal úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch.

Tvrdenie žalobcu, že dôvodom jeho konania bola krajná núdza (ochrana jeho majetku) sa nachádza už v rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu číslo ORPZ-NZ-ODI2-P-1491/2012 (t.j. žalobca tento argument uvádzal v priebehu celého konania o priestupku). Keďže právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, prvostupňovému správne mu orgánu muselo byť zrejmé, že takéto tvrdenie žalobcu je fakticky poukazovaním na § 2 ods. 2 písm. b) zákona o priestupkoch, napriek tomu sa s týmto jeho tvrdením nijako nevysporiadal. V rozhodnutí odvolacieho správneho orgánu číslo KRPZ-NR-KDI-SK-38/2013 je v súvislosti s konaním žalobcu v krajnej núdzi uvedené iba to, že si na takýto odťah mal zabezpečiť pomoc spôsobilé osoby s príslušným vodičským oprávnením. Hoci žalobca poskytol príslušným orgánom informácie, ktoré mohli mať podstatný vplyv na vydané rozhodnutia, príslušné orgány nevykonali žiaden úkon, ktorý by smeroval k náležitému zisteniu okolností, pre ktoré nemohol žalobca ponechať traktor odstavený na poli (t.j. vôbec sa nepokúšali ustáliť, či v danom prípade záujmu chránenému zákonom nebezpečenstvo bezprostredne hrozilo), čím prakticky presunuli zodpovednosť za spoľahlivo zistený skutkový stav veci na žalobcu. Akékoľvek terajšie tvrdenia príslušných orgánov (vrátane súdu), že žalobca dostatočne nekonkretizoval veci nachádzajúce sa v traktore a pod. síce môžu odpútať pozornosť od merita veci, avšak nijako nezbavujú správny orgán jeho povinnosti vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť v zmysle § 47 Správneho poriadku, ani dodatočne neodstraňujú nedostatky nimi vydaných rozhodnutí.

Za dostatočné nepovažoval ani odôvodnenie súdu, prečo v danom prípade subsumovanie konania žalobcu pod § 22 ods. 1 písm. c) a súčasne písm. k) nespôsobuje duplicitnosť jeho postihu. Trváme na tom, že pokiaľ osoba vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, nemôže v súvislosti s vedením tohto vozidla platný vodičský preukaz predložiť. Rovnako tak nepovažoval za dostatočné ani zdôvodnenie správnosti výšky uložených sankcií, keď najmä trest zákazu činnosti nie je uložený na dolnej hranici, napriek tomu nie je dĺžka jeho trvania vôbec odôvodnená.

Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie žalovaného nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a keďže žalovaný náležite nevyhodnotil námietky žalobcu (hoci mohli mať podstatný vplyv na jeho rozhodnutie), trpí taktiež vadou nepreskúmateľnosti.

Žalobca na základe uvedeného navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že odvolací súd zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

II

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Uviedol, že preukázal, že žalobca nekonal v krajnej núdzi, lebo sa v správnom konaní ku skutku priznal a aj ho oľutoval. Doslova uviedol, že dodnes nepozná zo strany žalobcu pred kým musel odvracať nebezpečenstvo priamo hroziace. Berie len v úvahu istú žalobcovu subjektívnu hypotézu, keď by pri dlhšom ponechaní traktora na poli mohlo dôjsť občanmi národnostnej menšiny, ktorý žijú v obci k ohrozeniu záujmu, čo rozhodne v danom prípade bezprostredne ohrozenie nehrozilo, ktoré by musel odvracať.

Žalovaný tiež uviedol, že žalobca nebol dvakrát postihnutý, pretože viedol traktor bez vodičského oprávnenia i bez vodičského preukazu a preto bol správne postihnutý aj za písm. c) aj za písm. k) § 22 ZoP.

Podľa názoru žalovaného je aroganciou zo strany žalobcu namietat výšku uloženej sankcie, najmä trest zákazu činnosti, keď žalobca na jednej strane vodičský preukaz nepotrebuje, ako to zo samotného spisového materiálu a vyjadrenia žalobcu vyplýva a na druhej strane vznáša námietky ohľadom udelenej výšky sankcie spočívajúcej v zákaze činnosti viesť motorové vozidlo. Ale aj napriek uvedenému, čo sa týka časti odôvodnenia, v ktorej bola stanovená výška sankcie, túto žalovaný považuje za preskúmateľnú pre dostatok dôvodov, nakoľko je známe, aké konkrétne okolnosti boli podkladom pre uloženie sankcie. Prvostupňový správny orgán okrem iného odôvodňoval výšku udelenej sankcie aj tým, že žalobca vedome jazdil v obci vozidlo na ktoré sa vyžaduje odborná spôsobilosť, ktorú nemal, čím svojou jazdou ohrozil záujem chránený zákonom. Sám žalobca v žalobe uviedol, že ku konaniu malo dôjsť v čase rýchleho stmievania, čím sa len zvyšovalo riziko možného vzniku dopravnej nehody, alebo inej ujmy jazdou po obci žalobcovou odborne nespôsobnou osobou.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil

III.

Argumentácia rozhodnutia správnych orgánov

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch, Okresného dopravného inšpektorátu č. p.: ORPZ-NZ-ODI2-P-1491/2012 zo dňa 8. januára 2013 bol žalobca T. U. (ďalej iba žalobca) uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. c) a k) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZP) na tom skutkovom základe, že dňa 29. novembra 2012 v čase o 16,25 hod. v obci Dvory nad Žitavou na Dubovej ulici viedol traktor zn. Zetor napriek tomu, že nebol držiteľom vodičského oprávnenia skupiny T a bez vodičského preukazu.

Tým porušil § 4 ods. 1, písm. b) a § 4 ods. 2, písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len ZCP).

Za tento priestupok bola žalobcovi uložená podľa § 22 ods. 2 písm. e) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoP) sankcia - pokuta vo výške 300,- € a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov. Zároveň mu bola podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch v spojení s § 1 vyhlášky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov o priestupkoch uložená povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- €.

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Krajský dopravný inšpektorát rozhodnutím č. p. KRPZ-NR-KDI-SK-38/2013 zo dňa 7. marca 2012 odvolanie zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

Odvolací orgán nadobudol presvedčenie, že T. spáchal daný skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia o priestupku t. j., že riadil vozidlo - traktor bez vodičského oprávnenia a vodičského preukazu v rozpore s uvedenými ustanoveniami § 4 ods. 1, písm. b, ods. 2 písm. a) ZCP.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.). bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, po neverejnej porade senátu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10. februára 2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným v jeho rozhodnutí.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. p.: KRPZ-NR-KDI-SK-38/2013 zo dňa 7. marca 2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Nových Zámkoch Okresného dopravného inšpektorátu zo dňa 18.1.2013 č. p. ORPZ-NZ-OD12-P-1491/2012, ktorým bol žalobca uznaný vinným z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. c/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a v zmysle § 22 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona mu uložil sankciu: 1. pokutu vo výške 300 Eur a 2. zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akékoľvek druhu po dobu 24 mesiacov, pričom zákaz platí od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 8/2009 Z. z., vodič nesmie viesť motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, v čase jeho odobratia alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo mal povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 a § 71 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z. z.

Podľa § 22 ods. 4 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z. z., vodič sa nesmie otáčať a nesmie cúvať na križovatke s riadenou premávkou; otáčať sa smie, ak to dovoľuje dopravná značka alebo dopravné zariadenie.

Podľa § 22 ods. 1 písm. c, zák. č. 372/1990 Zb., priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo bez príslušného oprávnenia, alebo počas zadržania vodičského preukazu okrem prípadu, ak sa učí viesť motorové vozidlo v autoškole, podrobuje sa skúške z vedenia motorového vozidla alebo má v čase zadržania vodičského preukazu povolenú jazdu. Iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až j/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zák. č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia

pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu,
Podľa § 22 ods. 2 písm. a/ zák. č. 372/1990 Zb., za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ až c/ sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Predovšetkým treba uviesť, že z obsahu pripojeného spisu, ktorého súčasťou je aj spis administratívny, je nesporné, že žalobca dňa 29. novembra 2012 v čase o 16,25 hod. v obci Dvory nad Žitavou na Dubovej ulici viedol traktor zn. Zetor napriek tomu, že nebol držiteľom vodičského oprávnenia skupiny T a bez vodičského preukazu.

Z uvedeného bolo nepochybne zistené, že žalobca viedol ako vodič svoje motorové vozidlo v čase zadržania vodičského preukazu, a toto jeho konanie naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku podľa cit. § 22 ods. 1 písm. c/ a k/ zákona o priestupkoch.

Obranu žalobcu, ktorou namietal, že dôvodom jeho konania bola krajná núdza (ochrana jeho majetku), vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú a účelovú. Ako totiž vyplynulo zo zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 8.1.2013 žalobca sa priznal k spáchaniu priestupku tak ako sa mu kladlo za vinu a svoje konanie oľutoval. Nebolo preto nutné, aby správny orgán vykonával dokazovanie k tvrdeniu žalobcu, že konal v krajnej núdzi.

S dôvodmi, pre ktoré nepovažoval prvostupňový súd námietky žalobcu, uplatnené v súdnom konaní, za spôsobilé spochybniť zákonnosť rozhodnutia žalovaného, sa stotožňuje aj odvolací súd.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 22 ods. 2 písm. c/a k/ zákona č. 372/1990 Zb. Zhodne so súdom prvého stupňa nepovažuje za opodstatnené tvrdenie žalobcu, že záver o spáchaní priestupku je predčasný, nakoľko nebolo pochyb o zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov o zadržaní vodičského oprávnenia žalobcu. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného odvolací súd osvojac si argumentáciu prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.